

Mótstøðan ímóti Sea Shepherd rakar eisini ferðafólkini

Visit Faroe Islands heitir á føroyingar um at fara væl við øllum ferðafólkum

ERIKUR LINDENSKOV

Fleiri ferðafólk, sum vitjaðu í Føroyum í fjør, hava víst á, at tey í nógvum førum føldu seg óvælkomin, tí føroyingar lögdu tey undir illgruna at vera limir í Sea Shepherd, og komu tí við keðiligum viðmerkingum.

Hetta vísur ein nýggj kanning, sum Gallup hevur gjørt fyri Visit Faroe Islands.

Visit Faroe Islands heitir tí á føroyingar um at fara væl við øllum ferðafólkum, líka mikið um tey eru vanlig ferðafólk ella umboð hjá Sea Shepherd.

– Tað er sjálvsagt sera óheppið,

um vanlig ferðafólk uppliva, at tey verða lögð undir illgruna at vera limir í Sea Shepherd og fáa keðiligar viðmerkingar av hesum. Hetta rakar ósek ferðafólk, sum fáa eina keðiliga uppliving, sum tey taka heimaftur við sær. Umframt hetta kunnu tey eisini gerast partur av einum kjaki, sum tey møguliga einki kendu til, áðrenn tey

finngu keðiligu viðmerkingarnar, og tað er sjálvandi ikki ynskiligt, sigur Súsanna Sørensen, leiðari innan marknaðarføring og PR hjá Visit Faroe Islands.

Súsanna Sørensen vísir á, hvussu stóran leiklut føroyingurin á gøtuni hevur, tá talan er at umboða Føroyar móttvegis ferðafólki.

– Føroyingar eru kendir fyri at vera gestabliðir og vinarligrir, og hetta ávirkar okkara umdømi á góðan hátt í ferðafólkahøpi. Tað er umráðandi at halda fast um hetta og framhaldandi taka atlit til øll ferðafólk, sum vitja í Føroyum, sigur Súsanna Sørensen.

10 skjótir

Leivur Frederiksen

Yrki: Journalistur í KvF
Bústaður: Klaksvík

Hvat ætlaði tú at blíva, tá tú bleivst vaksin?

– Í Tróndargøtu í Havn spældu vit altíð klassikaran, »røvarar og politi«. Eg hevði eina sheriff-stjørnu á bringuni og eitt belti við tveimum revolverum í. Eg fekk nógvar røvarar í spjellið, og tí droymdi eg tá um, at eg skuldi verða politistur, tá eg bleiv vaksin. Seinni fann eg so út av, at politistar sleppa ikki bara at plaffa skurkarnar niður, og so kundi tað verða líkamikið.

Hvat burdi hitt kynið vítað um títt kyn?

– Ein dagin segði Solby við meg, at vit máttu hava ein nýggjan dúk, tí tann, sum vit høvdu, var blivin so ljótur. Eg segði: »Keyp ein nýggjan«. Hon segði: »Tú má koma við, og hjálpa mær at velja«. Alt gott um at gera ting saman, men at biðja ein heteroseksuella mann (orsakað fordómarnar) koma við sær at velja dúk, gardinur og koppastell er ongantíð smart.

Hvat burdu børn vítað um tað at verða vaksin?

– At tað kann blíva óluksálaga súrt, um man ikki tekur barnsligu eginleikarnar við sær inn í vaksnamannalívið. Gaman í er neyðugt at taka ábyrgd sum vaksin, men um tað ikki er pláss til spæl og gleði, so er tað líkamikið.

Hvat var seinasti dreymurin, tú gjørdi til veruleika?

– Eg droymi bara, tá eg sovi, og teir dreymarnir eru so langt úti, at eg vóni, at teir ongantíð blíva til nakað. Annars eri eg sera nøgdur og takksamur fyri tann veruleikan, sum eg livi í beint nú.

Enda setningin: Um eg tordi, so hevði eg...

... farið upp í ein stiga. Eg havi eina ræðuliga hæddarræðslu, sum eg gjarna vil sleppa av við.

Hvat hevði gjørt heimin til eitt betri stað?

– Eg haldi, at vit menniskju hava ongantíð fyrr brúkt so nógva tíð og orku til at taka okkum av

okkum sjálvum og okkara avkomi. Tað skulu vit sjálvandi eisini, men heimurin bleiv betri, um vit øll eisini mintust til at halda betri eyga við teimum, sum ikki hava tað so gott.

Nær vart tú seinast veruliga ovfarin?

– Tá eg fór inn til Hans Jacob Heinesen í Klaksvíkar býráði og spurdi, um eg kundi sleppa at blíva klaksvíkingur. Eg eri ovfarin av, at eg trívist so væl í nýggja leiklutinum. »Well, ræst og gallø« er ikki ordiliga blivið fastur partur av orðatilfeinginum, men tað skal nokk koma. Í Klaksvík er gott at búgva.

Tað seinasta, tú hevur lært, er, at:

At seta prís upp á havan. Eg ætlaði upprunliga at bileggja eina rúgvu av asfalti og siga farvæl til alt hatta grasið, sum fylgdi við húsinum, men eg havi funnið út av, at tað sera gott fyri sálina at sleppa øllum tonkum, meðan eg rokist eitt sinduruttanfyri. Eg havi ikki grønar fingrar, og eg fái tað neyvan nakrantíð, men tað er líkamikið. Tað er gott at

hava okkurt, har man kann gloyma arbeiðið og annað, sum fyllir høvdið.

Tann støduga ringa samvitskan snýr seg um, at eg:

— Havi tíbetur ikki støðugt ringa samvitsku.

Enda setningin: Føroyingar burdu...

... fingið eyguni upp fyri øllum teimum góðu tingunum, sum eru her á landi. Eg eri um at kvalast av teimum, sum hvønn dag brokka seg um smáting. Lagnan hjá einum menniskja verður í stóran mun avgjørd við, hvar í heiminum tú verður føddur. Flestu føroyingar eru sera, sera, sera hepnir.